

Domov>Zakonodaja in sodna praksa>Nacionalno pravo

Vnútroštátne právne predpisy

Nemčija

Nemecká spolková republika je demokratický, spolkový a sociálny ústavný štát. Zásady demokratického, spolkového a sociálneho ústavného štátu tvoria spolu so základnými právami nedotknuteľné jadro nemeckej ústavy, ktorej dodržiavanie zabezpečuje Spolkový ústavný súd.

Odkaz na právne predpisy

Základný zákon (Grundgesetz) je nemeckou ústavou. Stanovuje sa v ňom rámec pre právny a hodnotový poriadok Nemeckej spolkovej republiky. Sú v ňom určené:

- základné práva ako najvyššie hlavné princípy,
- základná štruktúra a hlavné štrukturálne zásady štátu a jeho najvyšších orgánov,
- zásady, na základe ktorých sa konajú voľby do Spolkového snemu (dolnej snemovne nemeckého parlamentu – Bundestag),
- status a práva slobodne volených členov Spolkového snemu,
- organizácia Spolkového snemu a jeho fungovanie,
- úlohy a organizácia Spolkovej rady (účasť spolkových krajín na spolkovej úrovni),
- rozdelenie legislatívnych a správnych právomocí medzi federáciu a spolkové krajiny,
- základné zásady organizácie súdov.

Druhy právnych nástrojov – opis

Základnými písomnými prameňmi nemeckého vnútroštátneho práva sú ústava, **zákony, nariadenia a samosprávne akty**.

Zákony

Zákon v hmotnoprávnom zmysle je abstraktný všeobecný predpis s vonkajšou účinnosťou; zákon vo formálnom zmysle je právna veta, ktorú prijali ústavné predpísaným postupom príslušné zákonodarné orgány.

Nemecko je **federálny štát so 16 spolkovými krajinami** – Bundesländer. V súlade s tým existujú **spolkové zákony**, ktoré sa uplatňujú na celom území spolkovej republiky, a **krajské zákony**, ktoré sú platné v danej spolkovej krajine. Každá spolková krajina má svoju vlastnú ústavu a v rámci právomocí stanovených základným zákonom je takisto oprávnená prijímať zákony, ako aj nariadenia a samosprávne akty.

Zákonodarné právomoci federácie a spolkových krajín podrobne reguluje základný zákon. Spolkové krajiny si ponechávajú právomoc prijímať právne predpisy v rozsahu, v akom neboli prevedené na spolkovú vládu podľa základného zákona. Kľúčové zákonodarné právomoci federácie vyplývajú z článkov 71 až 74 základného zákona. Okrem toho sú na rôznych miestach základného zákona stanovené ďalšie zákonodarné právomoci.

Výlučná zákonodarná právomoc federácie

V oblastiach, ktoré podliehajú výlučne zákonodarnej právomoci federácie, môžu spolkové krajiny prijímať zákony len v tých oblastiach, ktoré podľa spolkového práva patria do ich výlučnej právomoci (článok 71 základného zákona).

Podľa článku 73 základného zákona má federácia výlučnú zákonodarnú právomoc (okrem iného) v týchto oblastiach: všetky otázky zahraničnej politiky, obrana (vrátane ochrany civilného obyvateľstva), občianstvo, sloboda pohybu, pasy, registrácia trvalého pobytu a preukazov totožnosti, prisťahovalectvo, emigrácia a vydávanie, mena a finančné prostriedky, jednota colného a obchodného priestoru, letecká doprava, spolupráca medzi federáciou a spolkovými krajinami v oblasti činnosti kriminálnej polície a zákon o zbraniach a výbušninách.

Súbežné zákonodarné právomoci

V oblastiach podliehajúcich súbežnej legislatíve majú spolkové krajiny právo prijímať právne predpisy do tej miery a za predpokladu, že federácia nevykonáva zákonodarné právomoci v rovnakej oblasti (článok 72 základného zákona). Medzi právne oblasti zahrnuté do súbežnej legislatívy patria tieto oblasti: občianske a trestné právo a právne predpisy týkajúce sa cestnej premávky, ako aj právo týkajúce sa združení, právo vzťahujúce sa na pobyt a usadenie cudzích štátnych príslušníkov, právo vzťahujúce sa na ekonomické záležitosti, pracovné právo, právo vzťahujúce sa na sociálne poistenie a niektoré aspekty týkajúce sa ochrany spotrebiteľa. V súvislosti s určitými oblastami uvedenými v článku 74 základného zákona, ktoré patria do rozsahu súbežnej legislatívy, má federácia právo prijímať právne predpisy len v takom prípade a v takom rozsahu, v akom vytvorení ekvivalentných životných podmienok na celom území Nemecka alebo zachovanie právnej alebo hospodárskej jednoty podporuje spolkovú reguláciu, potrebnú v národnom záujme.

Právne nariadenie

Právne nariadenie je abstraktný všeobecný predpis s vonkajším účinkom, ktorý vydáva výkonný orgán na základe príslušného právneho splnomocnenia.

Samosprávny akt

Samosprávny akt je abstraktný všeobecný právny predpis, ktorý môže vydať právnická osoba verejného práva v rámci autonómie, ktorú jej priznáva zákon, s účinkami pre osoby, ktoré k nej patria alebo jej podliehajú.

Status colnej správy a judikatúry

Okrem toho existujú aj **nepísané pramene práva** vrátane všeobecných zásad stanovených v medzinárodnom a obyčajovom práve. Judikatúra v zásade nie je prameňom práva, hoci v praxi zohráva dôležitú úlohu. Len niektoré rozhodnutia Spolkového ústavného súdu (Bundesverfassungsgericht) majú právnu silu.

Medzinárodné pramene práva a právne predpisy Európskej únie

Článok 25 základného zákona pripisuje všeobecným pravidlám medzinárodného práva osobitnú úlohu vo vnútroštátnom súbore noriem – podľa článku 25 vety 1 základného zákona sú súčasťou federálneho práva a podľa článku 25 vety 2 základného zákona majú prednosť pred zákonmi; všeobecné pravidlá medzinárodného práva tak stoja v hierarchii vnútroštátnych noriem medzi ústavou a zákonom.

Podľa článku 59 ods. 2 prvej vety základného zákona medzinárodné zmluvy, ktoré sa týkajú predmetov federálneho zákonodarstva, vyžadujú na svoju vnútroštátnu platnosť súhlas príslušných orgánov vo forme federálneho zákona. Preto majú v národnom súbore noriem (len) postavenie spolkového zákona.

Právo Európskej únie

Osobitné ústavné požiadavky sa vzťahujú na účasť Nemecka v EÚ (článok 23 základného zákona) a na iné prípady prenosu zvrchovaných práv na medzivládne orgány (článok 24 základného zákona) prostredníctvom uzavretia medzinárodných zmlúv.

Podľa podmienok článku 23 základného zákona nadobúda primárne právo EÚ v Nemecku vnútroštátnu platnosť v súlade s požadovaným zákonom o súhlase; priamo uplatniteľné sekundárne právne akty EÚ (napr. nariadenia) majú na tomto základe v Nemecku v zásade priamu vnútroštátnu platnosť; sekundárne právne akty, ktoré vyžadujú implementáciu vnútroštátnymi právnymi aktmi (napr. smernice), nadobúdajú v Nemecku v zásade len nepriamu

platnosť prostredníctvom vnútroštátnych vykonávacích právnych aktov; v súlade s judikatúrou Súdneho dvora EÚ má právo EÚ v prípade kolízie s vnútroštátnym právnym poriadkom vo všeobecnosti prednosť, z čoho zároveň vyplýva požiadavka vykladať vnútroštátny právny poriadok v súlade s právom EÚ s cieľom zmieriť kolíziu právnych poriadkov, pokiaľ vnútroštátny právny poriadok ponecháva priestor na výklad.

Najdôležitejšie zákony/právne predpisy

Ústavné právo

Základný zákon Spolkovej republiky Nemecko (GG) – anglický preklad

Zákon o Spolkovom ústavnom súde (BVerfGG) – anglický preklad

Občianske právo

Nemecký občiansky zákonník (BGB) – anglický preklad

Občiansky súdny poriadok (ZPO) – anglický preklad

Obchodné právo

Nemecký obchodný zákonník (HGB) – anglický preklad

Nemecký zákon o akciových spoločnostiach (AktG) – anglický preklad

Zákon o spoločnostiach s ručením obmedzeným (GmbHG) – anglický preklad

Správne právo

Správny súdny poriadok (VwGO) – anglický preklad

Správny poriadok (VwVfG)

Trestné právo

Trestný zákonník (StGB) – anglický preklad

Trestný poriadok (StPO) – anglický preklad

Hierarchia noriem

Základný zákon zastáva **najvyššiu pozíciu** v hierarchii vnútroštátnych noriem. Je nadradený všetkým ostatným prameňom vnútroštátneho práva. Ako **ústava** je nástrojom, od ktorého závisí celý právny systém Nemecka. Každé právne ustanovenie prijaté v Nemecku musí byť obsahovo aj formálne v súlade so základným zákonom. Na tento účel sa v článku 20 ods. 3 základného zákona špecifikuje, že legislatíva je viazaná ústavným poriadkom a výkonná a súdna moc zákonom a súdnictvom. Okrem toho je zákonodarná, výkonná a súdna moc osobitne viazaná základnými právami stanovenými v článkoch 1 až 19 základného zákona, ktoré sú priamo uplatniteľným právom (článok 1 ods. 3). Prednosť základného zákona zabezpečuje Spolkový ústavný súd. V prípade protiústavnosti parlamentného aktu môže byť tento akt vyhlásený za neplatný iba Spolkovým ústavným súdom.

V článku 79 ods. 2 sa uvádza, že základný zákon môže byť zmenený len dvojtretinovou väčšinou členov Spolkového snemu a dvoma tretinami hlasov Spolkovej rady. Spolková rada (horná snemovňa nemeckého parlamentu – Bundesrat) je inštitúcia, prostredníctvom ktorej sa spolkové krajiny zúčastňujú na zákonodarstve a správe federácie a na záležitostiach Európskej únie. Určité **kľúčové prvky základného zákona** – t. j. rozdelenie federácie na spolkové krajiny, ich účasť na zákonodarnom procese a zásady stanovené v článkoch 1 a 20 – nie je možné meniť (článok 79 ods. 3, tzv. **doložka o večnosti**, ako záruka zachovania mimoriadne zásadných ústavnoprávnych základných rozhodnutí základného zákona).

Všeobecné zásady medzinárodného práva sa radia za ústavu a pred zákony federácie a spolkových krajín. Patria medzi ne medzinárodné obyčajové právo a všeobecné zásady medzinárodného práva verejného, nie však medzinárodné zmluvné právo. V základnom zákone sa explicitne uvádza, že tieto všeobecné zásady sú súčasťou spolkového práva, že majú prednosť pred takýmito zákonmi a že priamo zakladajú práva a povinnosti pre obyvateľov spolkovej krajiny (článok 25). Tieto všeobecné zásady medzinárodného práva s právnym účinkom pre jednotlivcov (t. j. pravidlá určené na ochranu jednotlivcov) zahŕňajú najmä záruku primeranej formy právnej ochrany pre cudzincov alebo „zásadu špeciality“, pričom trestnoprávne konania podliehajú povoleniu na vydanie od vydávajúceho zahraničného štátu.

Zákony sa radia za ústavu. Zákony **prijíma Spolkový snem v spolupráci so Spolkovou radou**. Návrhy zákonov môže Spolkovému snemu predkladať spolková vláda, Spolková rada alebo zasadnutie Spolkového snemu (v rámci neho parlamentné skupiny alebo 5 % jeho členov). Základný zákon ustanovuje prípady, v ktorých sa na konečné schválenie zákona Spolkovým snemom vyžaduje súhlas Spolkovej rady (v súčasnosti je to podľa štatistík uverejnených **Spolkovou radou** na jej webovom sídle približne 38 % všetkých zákonov). Pri ostatných zákonoch prijímaných Spolkovým snemom môže Spolková rada voči návrhu zákona podávať iba námietky, ktoré môže Spolkový snem zamietnuť. Pri rozdielnych postojoch Spolkového snemu a Spolkovej rady sa môže vytvoriť spoločný výbor pre zvažovanie návrhov zákona (tzv. mediačný výbor). Je zložený z rovnakého počtu členov Spolkového snemu a Spolkovej rady (v súčasnosti 16). Úlohou mediačného výboru je predkladať návrhy na dosiahnutie zhody, pričom sám nemôže prijímať rozhodnutia v mene Spolkového snemu a Spolkovej rady.

Nariadenia sú podriadené zákonom. Môže ich vydávať spolková vláda, spolkový minister alebo vlády spolkových krajín. **Samosprávne akty** sa radia za nariadenia. Môže ich vydávať právnická osoba uznaná štátom, napr. samospráva.

Legislatívny proces

Nemecké **zákony vydávajú** dve snemovne parlamentu. **Nemecký spolkový snem** je preto najdôležitejší zákonodarný orgán. **Rozhoduje o všetkých zákonoch, ktoré patria do právomoci Nemecka**, v zákonodarnom procese, ktorý si vyžaduje aj účasť Spolkovej rady.

Keďže **spolkové krajiny** majú vo federálnom systéme Nemecka značný podiel na štátnej moci, **Spolková rada** je takisto **zapojená do legislatívneho procesu**. Všetky zákony sa predkladajú Spolkovej rade na hlasovanie a – ak ide o zákon, ktorý si vyžaduje schválenie – môže dokonca dôjsť k zamietnutiu niektorých návrhov.

Legislatívna iniciatíva

Väčšinu návrhov zákonov a tém na rokovanie stanovuje **spolková vláda**. Ako najvyššia výkonná moc má najviac skúseností s implementáciou právnych predpisov a disponuje priamymi znalosťami o tom, kde sú v praxi potrebné nové zákonné ustanovenia.

Návrhy nových právnych predpisov však neprekladá len spolková vláda. **Spolková rada** je takisto oprávnená predkladať návrhy zákonov.

Poslanci a poslanecké skupiny Spolkového snemu môžu takisto predkladať Spolkovému snemu návrhy nových zákonov alebo noviel zákonov.

O týchto návrhoch sa diskutuje, vedú sa o nich porady a hlasuje sa o nich v rámci presne regulovaného postupu.

Iniciatívy spolkovej vlády alebo Spolkovej rady

Ak chce **spolková vláda** zmeniť alebo doplniť či predložiť zákon, spolkový kancelár, resp. spolková kancelárka musí návrh zákona najprv predložiť **Spolkovej rade**.

Spolková rada má k dispozícii obdobie 6 týždňov na predloženie **pripomienok k návrhu zákona**, na ktoré môže vláda reagovať písomným vyjadrením.

Spolkový kancelár, resp. spolková kancelárka potom návrh zákona predloží Spolkovému snemu s pripomienkami od Spolkovej rady. **Zákon o rozpočte** tomuto postupu **nepodlieha**: V tomto prípade sa návrhy zákonov zasielajú Spolkovej rade a Spolkovému snemu súčasne.

Podobný postup sa uplatňuje pri predkladaní zákonodarných iniciatív Spolkovou radou. Po tom, ako sa väčšina členov Spolkovej rady vysloví za návrh zákona, návrh sa najprv predloží spolkovej vláde. Zvyčajne k nemu poskytnú stanovisko do šiestich týždňov a potom ho postúpi Spolkovému snemu.

Iniciatívy pléna Spolkového snemu

Návrhy zákonov môžu iniciovať aj poslanci Spolkového snemu: buď **aspoň jedna parlamentná skupina, alebo aspoň päť percent poslancov Spolkového snemu**.

Takto predložené návrhy zákonov sa nemusia predkladať najprv Spolkovej rade. Preto vláda niekedy predkladá obzvlášť **naliehavé návrhy zákonov** prostredníctvom parlamentných skupín v Spolkovom sneme.

Prerokovanie návrhu zákona a prijatie zákona

Distribúcia tlačенých dokumentov

Pred prerokovaním v Spolkovom sneme sa návrh zákona musí najprv predložiť predsedovi Spolkového snemu a následne zaregistrovať na administratívnom oddelení.

Potom sa ako tlačенý dokument alebo častejšie v elektronickej podobe rozpošle všetkým členom Spolkového snemu a Spolkovej rady, ako aj spolkovým ministerstvám.

Keď sa návrh zákona nachádza na **programe plenárnej schôdze**, končí prvá fáza jeho schvaľovania. Následne sa môže **oficiálne predložiť** verejnému fóru v Spolkovom sneme.

Tri čítania v pléne

O návrhoch zákonov sa v pléne Spolkového snemu spravidla **rokuje trikrát**. Tieto rokovania sú známe ako **čítania**.

Počas prvého čítania sa rokovanie uskutoční len vtedy, ak ho schváli Rada starších (t. j. špeciálny výkonný orgán Spolkového snemu), alebo ak o to požiada jedna z parlamentných skupín. Vo väčšine prípadov sa tak stane vtedy, keď sú zákonodarné návrhy zvlášť kontroverzné alebo ak sa o ne verejnosť mimoriadne zaujíma.

Primárnym cieľom prvého čítania je **vytvoriť jeden alebo niekoľko výborov**, ktoré majú preskúmať návrh zákona a pripraviť ho do druhého čítania. To sa uskutočňuje na základe odporúčaní Rady starších.

Ak sa určí niekoľko výborov, jeden výbor prevezme celkovú zodpovednosť za rokovanie o tomto bode. Zodpovedá za to, že prejde v parlamente. Ostatné výbory majú poradnú funkciu.

Legislatívna práca vo výboroch

Detailná práca na právnych predpisoch sa vykonáva v stálych výboroch, ktoré sú zložené z poslancov zo všetkých parlamentných skupín. Členovia výboru sa oboznámia s návrhom a rokujú o ňom na svojich zasadnutiach. Na verejné vypočutie môžu prizvať aj znalcov a zástupcov záujmových skupín.

Súbežne s prácou výborov vytvárajú parlamentné skupiny aj **pracovné skupiny**, v ktorých posudzujú príslušné otázky a definujú vlastné pozície.

Nie je nezvyčajné, aby sa medzi parlamentnými skupinami vo výboroch vytvárali prepojenia. Posudzovanie väčšiny návrhov zákonov je do väčšej alebo menšej miery výsledkom spolupráce medzi vládncami a opozičnými parlamentnými skupinami.

Po ukončení rokovaní **výbor, ktorý je celkovo zodpovedný za návrh zákona, predloží plénu správu** o priebehu a výsledku svojich rokovaní. **Rozhodnutie, ktoré odporúča**, tvorí základ pre druhé čítanie, ktoré sa koná v pléne.

Rozprava v druhom čítaní

Pred druhým čítaním všetci poslanci dostanú uverejnené **odporúčanie rozhodnutia** v tlačenej podobe. Sú preto dobre pripravení na diskusiu. Parlamentné skupiny okrem toho znovu koordinujú svoje pozície na interných zasadnutiach, ktoré sa konajú pred týmito rokovaniami, s cieľom predložiť jednotné stanovisko na verejnom druhom čítaní.

V nadväznosti na všeobecnú rozpravu sa o všetkých ustanoveniach uvedených v návrhu zákona môže rokovať samostatne. Spravidla však plénum prejde priamo k hlasovaniu o návrhu zákona ako celku.

Každý člen nemeckého Spolkového snemu môže predkladať **návrhy na zmeny**, ktoré sa v pléne riešia okamžite. Ak sa tieto zmeny prijímú v pléne, nové znenie návrhu zákona sa najprv vytlačí a rozdá. Tento postup sa však môže skratiť so súhlasom dvoch tretín prítomných členov. Je teda možné, aby sa tretie čítanie začalo okamžite.

Hlasovanie v treťom čítaní

Ďalšia rozprava sa koná v priebehu tretieho čítania, len ak o to požiada parlamentná skupina alebo najmenej 5 % poslancov Spolkového snemu.

V tejto fáze už návrhy zmien nemôžu predkladať jednotliví poslanci, ale len jedna z parlamentných skupín alebo 5 % poslancov Spolkového snemu. Okrem toho sa môžu predkladať iba návrhy k zmenám prijatým v priebehu druhého čítania.

Záverečné hlasovanie sa koná na **konci tretieho čítania**. Keď predseda Spolkového snemu vyzve poslancov, aby o návrhu zákona hlasovali za, proti alebo sa zdržali hlasovania, poslanci reagujú tak, že vstávajú zo svojich sedadiel.

Keď návrh zákona získa potrebnú väčšinu v pléne Spolkového snemu, predloží sa **Spolkovej rade ako akt**.

Súhlas Spolkovej rady

Prostredníctvom **Spolkovej rady** sa **spolkové krajiny** podieľajú na formovaní každého právneho predpisu. V tejto súvislosti sú **práva** Spolkovej rady **týkajúce sa účasti na zákonodarnom procese** presne definované.

Spolková rada nemôže vykonávať zmeny aktu, ktorý prijal Spolkový snem. Ak však akt neschváli, môže požiadať o zvolanie **mediačného výboru**. Mediačný výbor sa skladá z rovnakého počtu poslancov Spolkového snemu a Spolkovej rady.

V prípade niektorých zákonov, tzv. **zákonoch vyžadujúcich súhlas**, je súhlas Spolkovej rady povinný. Ide napríklad o zákony, ktoré ukladajú spolkovým krajinám povinnosť poskytovať občanom peňažné dávky alebo ktoré sa týkajú administratívnych právomocí spolkových krajín.

V prípade **návrhov zákonov**, pri ktorých môže Spolková rada podať námietku, môže Spolkový snem zaviesť tento akt do platnosti, aj keď sa nedosiahne dohoda v mediačnom výbore. To si však vyžaduje absolútnu väčšinu v novom hlasovaní v Spolkovom sneme.

Viac informácií nájdete na webovom sídle [Spolkového snemu](#) a [Spolkovej rady](#).

Vyhlásenie, uverejnenie a nadobudnutie účinnosti

Keď návrh zákona schválil Spolkový snem a Spolková rada, musí prejsť ďalšími štádiami, kým nadobudne účinnosť.

Akt, ktorý bol prijatý, sa najprv vytlačí a predloží spolkovému kancelárovi, resp. spolkovej kancelárke a príslušnému spolkovému ministrovi, resp. príslušnej spolkovej ministerke, ktorí ho podpíšu.

Následne sa tento akt predloží na podpis spolkovému prezidentovi, resp. spolkovej prezidentke. Prezident, resp. prezidentka preskúma, či bol tento akt prijatý v súlade s ústavou a či nie je v evidentnom rozpore so základným zákonom. Po uskutočnení týchto kontrol spolkový prezident, resp. spolková prezidentka akt podpíše a nariadi jeho uverejnenie v spolkovej zbierke zákonov (Bundesgesetzblatt).

V tomto štádiu sa akt uverejňuje. Ak sa neuvedie konkrétny dátum nadobudnutia účinnosti aktu, stane sa automaticky účinným 14. deň odo dňa jeho uverejnenia v spolkovej zbierke zákonov.

Prostriedky riešenia konfliktov medzi rôznymi právnymi zdrojmi

Základný zákon upravuje prípad kolízie medzi spolkovým a krajiniským právom. V článku 31 základného zákona sa stanovuje základné pravidlo: „spolkový zákon má prednosť pred krajiniským zákonom“. Táto zásada platí bez ohľadu na hierarchické postavenie kolidujúcich právnych noriem, takže napríklad spolkový zákon bude mať prednosť pred ústavou spolkovej krajiny.

Okrem toho sa kolízie môžu riešiť na základe poradia prednosti protichodných právnych noriem. Pri vzájomnom vzťahu formálne rovnakých právnych noriem sa v prípade potreby zohľadňuje hľadisko špecifickosti (*lex specialis*) alebo chronologická postupnosť prijatia normy (*lex posterior*).

Právne databázy (s príslušnými odkazmi)

Zákony na internete

Spolkové ministerstvo spravodlivosti a Spolkový úrad spravodlivosti poskytujú bezplatne na internete občanom, ktorí o to majú záujem, takmer všetky aktuálne spolkové právne predpisy. Zákony a právne predpisy je možné nájsť v ich platnej verzii. Priebežne ich konsoliduje dokumentačné stredisko na Spolkovom úrade spravodlivosti.

Právne normy v nemčine sú k dispozícii na bezplatné použitie vo všetkých ponúkaných formátoch. Právne texty dostupné na internete nie sú oficiálnou verziou. Nájdete ich len v papierovom vydaní Spolkového vestníka zákonov.

Je prístup bezplatný?

Áno.

V akých jazykoch je k dispozícii?

Právne normy sú k dispozícii v nemčine. K dispozícii sú početné [preklady do anglického jazyka](#).

Aké kritériá vyhľadávania sú k dispozícii?

1. Vyhľadávanie titulov

Vyhľadávanie je možné obmedziť na slová z dlhého alebo krátkeho názvu a oficiálne skratky všetkých dostupných noriem. Možno sú dva typy prepojenia:

Odkaz s „a“:

Vyhľadávajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádzajú všetky zadané slová.

Odkaz s „alebo“:

Vyhľadávajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádza aspoň jedno zo zadaných slov.

2. Vyhľadávanie celého textu

Okrem toho je možné vyhľadávať podľa kľúčových slov vo všetkých dostupných právnych textoch. Aj tu sú možné dva typy prepojenia:

Odkaz s „a“:

Vyhľadávajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádzajú všetky zadané slová.

Odkaz s „alebo“:

Vyhľadávajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádza aspoň jedno zo zadaných slov.

Judikatúra na internete

Spolkové ministerstvo spravodlivosti a Spolkový úrad spravodlivosti od roku 2010 bezplatne sprístupňujú vybrané rozhodnutia Spolkového ústavného súdu, najvyšších súdov federácie a Spolkového patentového súdu na internete pre občanov, ktorí majú záujem. Rozhodnutia sú anonymizované a vždy sa uverejňujú v neskrátenom znení. Všetky údaje sa každodenne aktualizujú.

Rozhodnutia sú k dispozícii na bezplatné použitie vo všetkých ponúkaných formátoch.

Je prístup bezplatný?

Áno.

V akých jazykoch je k dispozícii?

Rozhodnutia sú k dispozícii v nemčine.

Aké kritériá vyhľadávania sú k dispozícii?

1. „Jednoduché vyhľadávanie“

Štandardné vyhľadávanie (tzv. „jednoduché vyhľadávanie“) umožňuje fulltextové vyhľadávanie všetkých uverejnených rozhodnutí služieb pre občanov. Ak je to možné, záznamy vytvorené používateľom sa priradia k určitým metaúdajom a pravopis sa štandardizuje. Vyhľadávacie výrazy („aspekty vyhľadávania“) sa zobrazia pod vyhľadávacím formulárom spolu s počtom výsledkov po vykonaní vyhľadávania. K dispozícii je zadávacie pole, do ktorého možno zadať takmer všetky kritériá konkrétneho vyhľadávania, podobne ako v prípade internetového vyhľadávača.

Už pri zadávaní vyhľadávacieho výrazu sa v zozname automaticky navrhujú možné zhody. Po tom, ako používateľ začne zadávať vyhľadávacie kritérium, sú textové a iné vyhľadávacie výrazy ponúkané prostredníctvom automaticky generovaného zoznamu návrhov a možno ich odtiaľ prevziať priamo do masky vyhľadávania. Okrem toho systém rozpoznáva chyby pri zadávaní a zobrazuje ich. Rýchle vyhľadávanie interpretuje záznamy a ponúka alternatívne pravopisné možnosti prostredníctvom zoznamu návrhov (funkcia „Mysleli ste“).

Vyhľadávacie položky sú predvolene spojené so spojkou „a“, pričom položku „a“ používateľ nemusí zadávať. Automaticky sa vykoná prierezové vyhľadávanie zadaných kritérií vyhľadávania za sebou. Zadaním operátorov „OR“ alebo „WITHOUT“ môže používateľ vo vzťahu k vyhľadávaným dokumentom vytvárať zjednocujúce a vylučujúce množiny. Vstupné poradie vyhľadávacích výrazov sa pri ich zobrazení zachováva. Odkazy ALEBO alebo BEZ sú špeciálne zobrazené v zozname s hľadanými výrazmi.

2. „Rozšírené vyhľadávanie“

Rozšírené vyhľadávanie ponúka možnosť diferencovaného prepojenia jednotlivých kritérií vyhľadávania vo všetkých dokumentoch.

Rozšírené vyhľadávanie umožňuje okrem fulltextového vyhľadávania aj vyhľadávanie metadát podľa nasledujúcich kritérií:

Súd

Odkaz na normu

Dátum

Číslo spisu/ECLI

Správne predpisy na internete

Spolková vláda pod záštitou Spolkového ministerstva vnútra sprístupňuje v rámci spoločného projektu so spoločnosťou juris GmbH bezplatne na internete rozsiahlu databázu aktualizovaných administratívnych predpisov najvyšších spolkových orgánov pre občanov, ktorí o to majú záujem. Databáza obsahuje „živé dokumenty“, t. j. spolkové ministerstvá zverejnené dokumenty priebežne aktualizujú. Nové a revidované správne predpisy môže spoločnosť juris GmbH kedykoľvek doplniť.

Správne predpisy nie sú právnymi normami. Správne predpisy sú abstraktné všeobecné predpisy v rámci organizácie správy, ktoré vydávajú vyššie správne orgány alebo nadriadené orgány podriadeným orgánom alebo zamestnancom a slúžia na určenie organizácie a činnosti správy. Podrobnejšie informácie o jednotlivých správnych predpisoch nájdete prípadne na [webových sídlach](#) spolkového ministerstva, do ktorého pôsobnosti upravovaná záležitosť patrí.

Je prístup bezplatný?

Áno.

V akých jazykoch je k dispozícii?

Správne predpisy sú k dispozícii v nemčine.

Aké kritériá vyhľadávania sú k dispozícii?

1. Vyhľadávanie titulov

Vyhľadávanie sa môže obmedziť na slová z dlhého alebo krátkeho názvu a úradné skratky všetkých dostupných správnych predpisov. Možné sú dva typy prepojenia:

Odkaz s „a“:

Vyhľadajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádzajú všetky zadané slová.

Odkaz s „alebo“:

Vyhľadajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádza aspoň jedno zo zadaných slov.

2. Vyhľadávanie celého textu

Okrem toho je možné vyhľadávať podľa kľúčových slov vo všetkých dostupných právnych textoch. Aj tu sú možné dva typy prepojenia:

Odkaz s „a“:

Vyhľadajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádzajú všetky zadané slová.

Odkaz s „alebo“:

Vyhľadajú sa dokumenty, v ktorých sa nachádza aspoň jedno zo zadaných slov.

Justičný portál federácie a spolkových krajín

Spolkové ministerstvo spravodlivosti a krajinské úrady sprístupňujú právne texty záujemcom na internete. Niektoré ponuky sú spoplatnené. Kritériá vyhľadávania sa čiastočne líšia.

Iné právne databázy

Spolkový úradný vestník

Spolkový úradný vestník sa vydáva v tlačenej podobe a v elektronickej podobe na tomto odkaze: <https://www.bgbl.de/xaver/bgbl/start.xav> Záväzná je tlačaná verzia.

Spolkový vestník

Spolkový vestník sa vydáva v elektronickej podobe na tomto odkaze: <https://www.bundesanzeiger.de/pub/de/amtlicher-teil>

Záväzná je elektronická verzia.

Dokumentačný a informačný systém pre parlamentné rokovania

Posledná aktualizácia: 05/05/2023

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné členské štáty. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska komisia vylučuje akúkoľvek zodpovednosť za akékoľvek informácie alebo údaje obsiahnuté alebo uvedené v tomto dokumente. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.